

STS de 12 de desembre de 2008, recurs 3925/2007

Interrupció del període de prova en cas d'incapacitat temporal i/o maternitat: dret de l'empresari a extingir la relació laboral (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència, el TS resol un recurs de cassació en unificació de doctrina, interposat en contra de la sentència d'instància del TSJ de Madrid de 24 de setembre de 2007, per part d'una treballadora que va ser acomiadada, dins del període de prova, quan es trobava en situació d'IT. Aquest supòsit té la particularitat que les parts havien acordat que les possibles situacions d'IT o maternitat que afectessin al treballador durant el període de prova, interrompien el seu còmput.

La treballadora demandant al·lega la infracció de l'art. 14.3 ET, així com de l'art. 20.2 del conveni d'aplicació -Conveni Col·lectiu Estatal per al sector de Telemarketing (BOE de 5 de maig de 2005)-, perquè **entén que durant la interrupció del període de prova no es contempla la possibilitat de rescindir unilateralment el contracte de treball per part de l'empresari, en estar el dit període de prova inactiu**. Per a fonamentar la seva tesi, aporta en contradicció la STSJ de Catalunya de 17 de juliol de 1997, recurs 1064/1997: aquesta sentència va resoldre que la facultat empresarial de desistir quedava suspesa també durant aquell període i, per tant, declarava l'acomiadament com a improcedent.

A la seva resolució, **el TS confirma la sentència d'instància, perquè considera que el pacte de pròrroga del període de prova que preveu l'art. 14.3 ET constitueix una garantia per a les parts que possibilita allargar-lo més enllà dels límits legals**. Ara bé, **del tenor del precepte no es desprèn que la facultat empresarial de desistir del contracte quedi enervada durant aquella suspensió**. Per tant, no ens trobem davant d'un acomiadament improcedent, perquè no és ni abusi ni discriminatori.